

Προσφυγή της 18ης Ιανουαρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-13/07)

(2007/C 56/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: P. J. Kuijper και M. Huttunen)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του Συμβουλίου και των κρατών μελών για τον καθορισμό της κοινοτικής θέσης και της θέσης των κρατών μελών στο Γενικό Συμβούλιο του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου σχετικά με την προσχώρηση της Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας του Βιετνάμ στον Παγκόσμιο Οργανισμό Εμπορίου (COM/2005/0659 τελικό-ACC 2006/0215)·
- να αποφανθεί ότι τα αποτελέσματα της ακυρωθείσας απόφασης είναι οριστικά·
- να καταδικάσει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η πρόταση που υπέβαλε η Επιτροπή στηρίζεται στο άρθρο 133, παράγραφοι 1 και 5, της Συνθήκης ΕΚ, σε συνδυασμό με το δεύτερο εδάφιο του άρθρου 300, παράγραφος 2, της εν λόγω Συνθήκης. Το Συμβούλιο πρόσθεσε το άρθρο 133, παράγραφος 6, της Συνθήκης ΕΚ στη νομική βάση και, κατά συνέπεια, εκδόθηκε επισήμως χωριστή απόφαση των αντιπροσώπων των κυβερνήσεων των κρατών μελών που συνεδριάζουν στο πλαίσιο του Συμβουλίου. Επομένως, το Συμβούλιο και τα κράτη μέλη έλαβαν «από κοινού» τη θέση της Κοινότητας και των κρατών μελών της, όπως προβλέπεται στην τελευταία περίοδο του δευτέρου εδαφίου του άρθρου 133, παράγραφος 6, της Συνθήκης ΕΚ.

Η εκ μέρους της Επιτροπής επιλογή της νομικής βάσεως αποφασίστηκε σύμφωνα με τις παραμέτρους που έχουν καθοριστεί από τη νομολογία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και οι οποίες συνίστανται στον σκοπό και στο περιεχόμενο της πράξεως. Ειδικότερα, στηρίχθηκε στην εκτίμηση ότι το περιεχόμενο της πράξεως εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 133, παράγραφοι 1 και 5, της Συνθήκης ΕΚ, που προβλέπει αποκλειστική αρμοδιότητα και ότι, κατά συνέπεια, η προσφυγή στο άρθρο 133, παράγραφος 6, της Συνθήκης ΕΚ δεν ήταν αναγκαία. Η Επιτροπή θεωρεί ότι η απόφαση πρέπει να ακυρωθεί κατά το μέρος που αφορά την πτυχή αυτή της νομικής βάσεώς της.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Bundesgerichtshof (Γερμανία) στις 22 Ιανουαρίου 2007 — Ingenieurbüro Michael Weiss und Partner GbR κατά Industrie und Handelskammer Berlin, εναγομένη: Nicholas Grimshaw & Partner Ltd

(Υπόθεση C-14/07)

(2007/C 56/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρρεσίγουσα: Ingenieurbüro Michael Weiss und Partner GbR

Αναρρεσίβλητο: Industrie und Handelskammer Berlin

Προσδέτως παρεμβαίνουσα: Nicholas Grimshaw & Partner Ltd

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει το άρθρο 8, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 1348/2000 ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 2000, περί επιδόσεως και κοινοποιήσεως στα κράτη μέλη δικαστικών και εξωδίκων πράξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι ο παραλήπτης μιας πράξεως δεν έχει, βάσει του άρθρου 8, παράγραφος 1, του ανωτέρω κανονισμού, το δικαίωμα να αρνηθεί την παραλαβή της όταν μόνον τα συνημμένα ενός επιδοτού εγγράφου δεν έχουν συνταχθεί στη γλώσσα του κράτους μέλους παραλαβής ή σε γλώσσα του κράτους μέλους διαβίβασεως την οποία ο παραλήπτης κατανοεί;
- 2) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα:

Πρέπει το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 1348/2000 να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι ο παραλήπτης «κατανοεί», κατά την έννοια του ανωτέρω κανονισμού, τη γλώσσα ενός κράτους μέλους διαβίβασεως ήδη εκ του λόγου ότι στο πλαίσιο της ασκήσεως της επαγγελματικής δραστηριότητάς του συμφώνησε με σύμβαση που συνήψε με την αιτούσα ότι τα έγγραφα θα συντάσσονται στη γλώσσα του κράτους μέλους διαβίβασεως;
- 3) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο δεύτερο ερώτημα:

Πρέπει το άρθρο 8, παράγραφος 1, του κανονισμού 1348/2000 να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι σε κάθε περίπτωση ο παραλήπτης δεν μπορεί να αρνηθεί, επικαλούμενος το άρθρο 8, παράγραφος 1, του ανωτέρω κανονισμού, την παραλαβή των συνημμένων ενός εγγράφου, τα οποία δεν έχουν συνταχθεί στη γλώσσα του κράτους μέλους παραλαβής ή σε γλώσσα του κράτους μέλους διαβίβασεως την οποία ο παραλήπτης κατανοεί, όταν έχει προβεί, στο πλαίσιο της επαγγελματικής δραστηριότητάς του, στη σύναψη συμβάσεως με την οποία έχει συμφωνήσει ότι η μεταξύ τους αλληλογραφία θα συντάσσεται στη γλώσσα του κράτους μέλους διαβίβασεως, τα δε διαβιβασθέντα συνημμένα αφενός αφορούν τη μεταξύ τους αλληλογραφία αφετέρου έχουν συνταχθεί στη γλώσσα που συμφώνησαν;

⁽¹⁾ ΕΕ L 160, σ. 37.